

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4502

гр. София, 29.05.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в закрито заседание на 29.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

като разгледа дело номер **10637** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл.от АПК вр. с чл. 162-166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс / ДОПК/.

Образувано е по жалба на „ТЕРА – ВИТА“ ЕООД, ЕИК-121433073, подадена чрез адв. Д., срещу АУПДВ № 01-2600/7459 от 20.10.2016 г., издаден от заместник - изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

По делото с писмо изх. № 01-2600/7459 от 18.11.2022 г. по описа на ДФ „Земеделие“ е представена административната преписка по издаване на оспорения административен акт, като е изразено и становище за недопустимост на жалбата на дружеството на основание чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от доказателствата по делото АУПДВ е оспорен по административен ред. Жалбата на дружеството е била изпратена до министъра на земеделието, храните и горите във връзка с протоколно определение от 18.01.2022 на АССГ, постановено по адм. д. № 6999/2021 г.

В изпълнение на разпореждане на съда от 17.01.2023 г. по делото е постъпило писмо с изх. № 70-3594/25.01.2023 г. от директора на дирекция правни дейности и законодателство на Европейския съюз в министерство на земеделието. Приложено е писмо с вх. 11-104/15.03.2022 г. на Административен съд - София град, 9 състав по адм. д. 6999/2022 г. до Министъра на земеделието, храните и горите, с което му е изпратена жалбата на „ТЕРА – ВИТА“ ЕООД срещу АУПДВ № 01-2600/7459 от 20.10.2016 г., издаден от заместник - изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, заедно с приложенията, по компетентност.

Със Заповед № РД20-112/31.05.2022 г. министърът на земеделието е отхвърлил жалбата на дружеството. Същата е връчена на представляващия „ТЕРА – ВИТА“ ЕООД – Р. К. на дата 13.09.2022 г. Съгласно чл. 98, ал. 2, изреч. второ от АПК - ако жалбата или протестът са отхвърлени, на оспорване пред съда подлежи първоначалният административен акт, т.е. в случая предмет на оспорване е АУПДВ

№ 01-2600/7459 от 20.10.2016 г., издаден от заместник - изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

Видно от приложеното по делото писмо с вх. 11-104/15.03.2022 г. на Административен съд - София град, 9 състав по адм. д. 6999/2022 г. горестоящият административен орган е получил в цялост административната преписка по административното обжалване на 15.03.2022 г. От тази дата е започнал да тече двуседмичният срок за произнасянето му, предвиден в чл. 97, ал. 1 АПК, тоест срокът е бил до 29.03.2022 г. В случая в законоустановения срок липсва произнасяне на сезирания министър, поради което от крайната дата, на която е следвало да се произнесе министърът – 29.03.2022 г., за дружеството е започнал да тече 14-дневният срок за обжалване по чл. 149, ал. 3 АПК. Този срок изтича на 12.04.2022 г. /вторник – присъствен ден/, а жалбата е подадена чрез ДФ „Земеделие“ на 28.09.2022 г.

С оглед изложеното, съдът с разпореждане от 11.04.2023 г. е дал указания на жалбоподателя, че следва да ангажира доказателства за подаване на жалбата в срока по чл. 149, ал. 3 АПК, а именно до 12.04.2022 г. Указано е също така, че в случай че не разполага с доказателства за подаване на жалбата в срок, оспорващият следва да посочи налице ли е искане за прогласяване на нищожност на оспорения АУПДВ, по арг. от чл. 149, ал. 5 АПК.

В изпълнение на горното, в молба от 02.05.2023 г. процесуалният представител на дружеството излага следните аргументи:

1. Твърди, че е налице неизпълнение на задължението по чл.97, ал. 1, изреч. трето от АПК от страна на горестоящия административен орган и съображения за допустимост на жалбата с позоваване на съдебна практика.
2. Искане за прогласяване на нищожност на АУПДВ, поради издаването му от некомпетентен орган.
3. Претенция за възстановяване на срока за оспорване на АУПДВ.
4. В случай, че искането по чл. 161, ал. 1 АПК не бъде уважено, то моли жалбата да бъде разгледана по същество по реда на чл. 256 от АПК.

Не са представят доказателства за подаване на жалбата в срок, както и такива в подкрепа на искането по чл. 161, ал. 1 АПК.

С разпореждане от 02.05.2023 г. съдът е изпратил препис от молбата на ответника за становище.

На 16.05.2023 г. е депозирана молба от ответника, в която моли да бъде прекратено производството по делото поради просрочие на оспорването, както и оставяне без уважение на искането по чл. 161, ал. 1 АПК. След като в молбата е направено и възражение за нищожност на АУПДВ, то счита, че спорът в тази част следва да се разгледа от съда.

Във връзка с проверката за допустимост на жалбата съдът съобразява следното:

Съгласно чл. 149, ал. 1 АПК административните актове могат да се оспорят в 14-дневен срок от съобщаването им, а според ал. 3 на същата разпоредба, когато актът, мълчаливият отказ или мълчаливото съгласие са били оспорени по административен ред, срокът по ал. 1, съответно по ал. 2, започва да тече от съобщението, че по-горестоящият административен орган се е произнесъл с решение, а ако органът не се е произнесъл - от крайната дата, на която е следвало да се произнесе. Нормата на чл. 97, ал. 1 от АПК урежда сроковете, в които следва да се произнесе по-горестоящият административен орган, а именно, когато органът е едноличен, срокът за произнасянето му е двуседмичен, от получаване на

административната преписка, и едномесечен срок, когато е колективен.

От писмо с вх. 11-104/15.03.2022 г. на Административен съд - София град, 9 състав по адм. д. 6999/2022 г. е видно, че горестоящият административен орган е получил в цялост административната преписка по административното обжалване на 15.03.2022 г. От тази дата е започнал да тече двуседмичният срок за произнасянето му, предвиден в чл. 97, ал. 1 АПК, тоест срокът е бил до 29.03.2022 г. В случая в законоустановения срок липсва произнасяне на сезирания министър, поради което от крайната дата, на която е следвало да се произнесе министърът – 29.03.2022 г., за дружеството е започнал да тече 14-дневният срок за обжалване по чл. 149, ал. 3 АПК. Този срок изтича на 12.04.2022 г. /вторник – присъствен ден/, а жалбата е подадена чрез ДФ „Земеделие“ на 28.09.2022 г.

Съобразно Тълкувателно решение № 6/30.06.2015 г. по т. д. № 4/2013 г. на I и II Колегии на ВАС произнасянето на компетентния орган, отхвърляйки жалбата след посочения срок, не дава възможност на засегнатия от административния акт да го обжалва по съдебен ред, тъй като на него не му се предоставя нов срок за обжалване, нито се новира изтеклият срок. Действително по преписката липсват доказателства за изпълнение на задължението от страна на решаващия орган установено в чл. 97, ал. 1, изречение трето АПК, но неизпълнението му не е скрепено с процесуални последици относно течението на сроковете. Началният момент на срока за произнасяне от едноличния решаващ орган при административното обжалване е нормативно определен в чл. 97, ал. 1, предложение първо АПК и не е поставен в зависимост от изпълнението или неизпълнението на нововъведеното задължение за уведомяване на жалбоподателя от страна на висшестоящия административен орган. От съществено значение в случая е обстоятелството, че законодателят не е придал никакво правно значение на неизпълнението на визираното задължение в нормите на чл. 140 АПК и на чл. 149 АПК. В този смисъл е и формираната съдебната практика по този вид дела - определение № 10297 от 03.07.2019 г., постановено от Върховния административен съд, четвърто отделение, по адм. д. № 7576/2019 г.; определение № 661 от 15.01.2020г. на четвърто отделение на ВАС, по адм.д. № 14352/2019г., определение по адм.д. № 8110/2022 г. на ВАС, и др. След като от страна на оспорващия не са ангажирани доказателства за спазване на срока по чл. 149, ал. 3 АПК, то жалбата, в частта, в която се иска отмяна на АУПДВ като незаконосъобразен, следва да се остави без разглеждане на основание чл. 159, т. 5 АПК, а производството по делото да се прекрати в тази част.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователно и искането за възстановяване на срока за оспорване на процесния АУПДВ по следните съображения:

Съгласно чл. 161 от АПК може да бъде поискано възстановяване на срока за обжалване, ако пропускането се дължи на особени непредвидени обстоятелства или на поведение на администрацията, въвело жалбоподателя в заблуждение. Следователно, за да се възстанови пропуснат срок следва да се докаже наличието на една от двете алтернативни предпоставки, представляващи причина за пропускането му. Първата предпоставка е настъпването на непредвидени обстоятелства. Такива са обикновено факти от действителността, при наличието, на които лицето изпада в обективна невъзможност да реализира своите права или пречки, които не би могло да отстрани или преодолее. По делото не са представени доказателства по ал. 1 от чл. 161 от АПК, обосноваващи наличието на такива обективни непреодолими причини или събития, довели до невъзможност за реализиране на правото на оспорване на акта по

съдебен ред от жалбоподателя. Втората предпоставка е да е налице поведение на администрацията, въввела жалбоподателя в заблуждение. Твърдения на жалбоподателя в тази насока не са налице. Поддържа се единствено неизпълнение от страна на горестоящия административен орган на задължението по чл. 97, ал. 1, изр. трето АПК, което съдът намира за неоснователно, предвид изложените по-горе съображения. В тази връзка основателен е доводът на ответника, че жалбоподателят е бил наясно с протоколното определение на АССГ по адм. д. № 6999/2021 г., с което преписката е изпратена за произнасяне на министъра на земеделието, храните и горите и е била налице възможност за проследяване на реалното ѝ постъпване пред горестоящия административен орган.

Жалбоподателят обжалва АУПДВ и с твърдения за неговата нищожност. Съгласно чл. 149, ал. 5 АПК административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. По отношение на искането за обявяване на нищожността на оспорвания АУПДВ жалбата е допустима и в тази ѝ част следва да се разгледа от съда.

Воден от горното, Административен съд-София- град, Трето отделение, 44 състав,
ОПРЕДЕЛИ:

Оставя без уважение искането на „ТЕРА – ВИТА“ ЕООД, ЕИК-121433073, за възстановяване на срока за обжалване на АУПДВ № 01-2600/7459 от 20.10.2016 г., издаден от заместник - изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба, подадена от „ТЕРА – ВИТА“ ЕООД, ЕИК-121433073, чрез адв. Д., срещу АУПДВ № 01-2600/7459 от 20.10.2016 г., издаден от заместник - изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, в частта, в която се оспорва процесния акт като унищожаем.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 10637/2022 г. по описа на АССГ, като недопустимо в тази част.

Определението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд с частна жалба в 7-дневен срок от получаването му от страните.

След влизане в сила на определението, Делото да се докладва за насрочване и разглеждане на жалбата в частта относно искането за обявяване нищожност на оспорения акт.

СЪДИЯ: